

Savoská nářečí

Savoskými dialekty se mluví kromě vlastního Sava též v Severní Karélii, Kainuu a středním Finsku. Jde o celou třetinu území Finska. Mezi savoskými nářečími jsou značné rozdíly. Lze je dále dělit na devět podnářečí.

Východní znaky

Konsonant **d** je nahrazen **j** či **v** nebo úplně vypadá: puhas, sovan, laejat (laidat)

Dentály se občas lehce změkčují: tul', uñissaan.

Dlouhé **A** se diftongizuje, pakliže je v první slabice: mua, suatiin, miärä (občas též moa, soatiin, peä).

V ostatních slabikách dochází ke změně **aa** na **oo** a **ää** na **ee**: kalloo, leipee (kalloa, leipeä).

Koncovka inessivu je **ssA**.

Ostatní, i jinde rozšířené prvky

Obecná geminace: tulloo, opettelloo, občas i speciální geminace: Kuopijjoo, parempoo.

Šva-vokál: palakka, ilives.

Skupiny **ea**, **eä**, **oa** a **öä** nahrazují **ee**, **oo**, **öö**: korkee.

Savoské speciality

Skupinu **ts** nahrazuje obvykle **ht**: mehtä : metän, mehtä : mehän, mehtä : mehtän.

Diftongy končící na **i**, **u** a **y** se buď narovnají/redukují, nebo tyto vokály nahradí **e**, **o** a **ä**: aorinko/aarinko, täös/tääs (täysi), näöttee/näättee.

Ve vazbě s jiným slovesem má minulé aktivní participium jako významové sloveso jakýsi essivu podobný znak: on antanna, et suanna, ol lähtennä.

Částicový sufix **-kin** je nahrazen koncovým konsonantem + **i(i)**, v pozici po vokálu je nahrazen **i** nebo **e**. Následuje případně koncové zdvojení: nyttii, silloiniik kum..., minnäit tiijän, metässäe.

Jihovýchodní nářečí

Tímto dialektem se dnes mluví v oblasti Lappeenranta a Imatry. Před válkou se jím mluvilo po celé oblasti mezi Ladogou a Finským zálivem. Do tohoto dialektu se počítá i nářečí Ingrijců, čili ingrijština, ižhořština či inkerijština.

Východní prvky

Konsonant **d** je nahrazen **j** či **v** nebo úplně vypadá: puhas, sovan, pijettii (pidettiin), juuva (juoda)

Dentály se částečně změkčují: ušjemp (useampi).

Dlouhé **A** se diftongizuje stejně jako v Savo, navíc se diftongizují též **ee**, **oo** a **öö**: **ie**, **uo**, **yö**.

Koncovka inessivu je pouze **s**, s výjimkou pozice před dalším sufixem.

Ostatní, i jinde rozšířené prvky

Obecná geminace: hyvvii (hyviä)

Jihovýchodní speciality

Skupina **ts** buď zůstává, jaká je, nebo je nahrazena **ss**.

Koncové **n** mizí: onneto, kirkkoo, hevone.

Někde chybí koncové zdvojení: tule tänne.

Koncové **A** a **i** často zmizí, někdy i jiné vokály: yhten päivän, puol viis, heinaika.

Někdy zmizí vokál **i** uprostřed slova: toist ihmist (toiset ihmiset), tekist, antant, kuult, puust, puont.

Znakem 3. os. pl. je pouhé **-(V)t**: anta-at (pres.), kuulu-i-t (perf.)

Poss. suff. 1. os. sg je **i(n)**, 2. os. sg. **is**: issäi(n), issäis.

U příslovci a zájmen s významem lokálním se používá zvláštní pádová koncovka vyjadřující směr pryč/od (asi jako elativ) **nt(A)**: siint (siitä), kotont (kotoa), ulkont.

Osobní zájmena sg. jsou mie, sie, hää/heä a skloňují se miu(n), minnuu/miuta, miult atd. siu(n), sinnuu/siuta, siul atd., häne(n), häntä, hänel... Osobní zájmena v pl. jsou stejně jako v Savo myö, työ, hyö.